

от оригиналните бинарни паритети тип Фишер, или, с други думи, този метод минимизира девиацията

$$\Delta = \sum_{j \in N} \sum_{k \in N} (\log EKS_{jk} - \log F_{jk})^2 = \min.$$

и удовлетворява условието за характеристичност (characteristicity), която изисква внесените при нетранзитивните бинарни сравнения различия да клонят към минимум. Степента, до която се различават EKS ППС от оригиналните ППС тип Фишер за дадена двойка страни, зависи от степента на хомогенност на сравняваните страни в групата.

Тук трябва да отбележим, че транзитивното многострално сравнение между две държави се влияе от ценовата и от количествената информация за всички останали страни партньори. В резултат относителното позициониране на страните се променя, когато съставът на групата се измени. Тъй като в Европейския съюз сравненията се използват както за административни нужди, така и с аналитична цел, Евростат настоява да има един официален набор от резултати. Затова през 1980 г. Евростат и ОИСР се споразумяха официалните резултати за страните - членки на ЕС, да остават неизменни и тогава, когато те се включват в сравнения с по-широк кръг страни, например с тези от ОИСР (fixity convention).

Евростат провежда сравненията ежегодно, докато ОИСР - на всеки 3 години, поради което съвместните сравнения се организират през три години, като през 2005 г. ще има общо сравнение на 45 страни.

ПРЕДСТАВЯНЕ НА РЕЗУЛТАТИ²

еща 24 страни, а сега - 30.

Тъй като нито двадесет и петте страни - членки на ЕС, нито тридесетте, членуващи в ОИСР, имат "единна" национална валута, еврото и щатският долар се използват като заместители.

Базираното на ЕС-25 евро има еднаква покупателна сила във всичките 25 страни членки. Тя се измерва с претеглена средна величина от паритетите на националните валути на страните членки и отразява средното равнище на цените в ЕС-25. Евростат е възприел практиката да нарича тази условна валута "стандарт на покупателната способност" (СПС). Парите на агрегирано ниво са скалирани така, че сумата от БВП на страните -

Евростат фокусира сравненията върху страните членки - 15 на брой до 1 май 2004 и 25 - след тази дата, докато ОИСР по-рано обхва-

² До приемането на десетте нови страни в ЕС през 2004 г. резултатите се скалираха към ЕС-15.